

Den Europæiske Unions Tidende

C 194

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

30. juni 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 194/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 184 af 23.6.2012

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 194/02

Sag C-39/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. maj 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland (Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — indkomstskat — fradrag — alderspension — betydningen for lave pensionsbeløb — forskelsbehandling mellem hjemmehørende og ikke-hjemmehørende skattepligtige)

2

2012/C 194/03

Forenede sager C-357/10 — C-359/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. maj 2012 — Duomo Gpa Srl (sag C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (sag C-358/10) og Irtel Srl (sag C-359/10) mod Comune di Baranzate (sagerne C-357/10 og C-358/10) og Comune di Venegono Inferiore (sag C-359/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Artikel 3 EF, 10 EF, 43 EF, 49 EF og 81 EF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2006/123/EF — artikel 15 og 16 — koncession på tjenesteydelser vedrørende fastsættelse, fastlæggelse og inddrivelse af de lokale administrationers skatter eller andre indtægter — national lovgivning — mindste selskabskapital — forpligtelse)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2012/C 194/04	Sag C-368/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. maj 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — fremgangsmåder for indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægs-kontrakter — offentlig kontrakt vedrørende levering, installering og vedligeholdelse af automater til varme drikke og levering af te, kaffe og andre ingredienser — artikel 23, stk. 6 og 8 — tekniske specifikationer — artikel 26 — betingelser vedrørende kontraktens udførelse — artikel 53, stk. 1 — kriterier for tildeling af kontrakter — økonomisk mest fordelagtige bud — økologiske fair trade-produkter — anvendelse af mærker ved formuleringen af tekniske specifikationer og af tildelings-kriterier — artikel 39, stk. 2 — begrebet »supplerende oplysninger« — artikel 2 — principper for indgåelse af kontrakter — princippet om gennemsigtighed — artikel 44, stk. 2, og artikel 48 — egnethedsundersøgelse og udvælgelse af deltagere — minimumskriterier for teknisk eller faglig formåen — overholdelse af »kriterierne for bæredygtigt indkøb og virksomheders sociale ansvar«) ...	3
2012/C 194/05	Sag C-100/11 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. maj 2012 — Helena Rubinstein og L'Oréal SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Allergan Inc. (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 5 — EF-ordmærkerne BOTOLIST og BOTOCYL — EF-figur- og ordmærkerne BOTOX og de nationale figur- og ordmærker BOTOX — ugyldighedserklæring — relative registreringshindringer — skade på renomméet)	4
2012/C 194/06	Forenede sager C-338/11 — C-347/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. maj 2012 — Santander Asset Management SGIIC SA, på vegne af FIM Santander Top 25 Euro Fi (sag C-338/11) mod Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux og Santander Asset Management SGIIC SA, på vegne af Cartera Mobiliaria SA SICAV (sag C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af Alltri Inka (sag C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af DBI-Fonds APT no 737 (sag C-341/11), SICAV KBC Select Immo (sag C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (sag C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (sag C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (sag C-345/11), SICAV GA Fund B (sag C-346/11) og Generali Investments Deutschland Kapitalan-lagegesellschaft mbH, på vegne af AMB Generali Aktien Euroland (sag C-347/11) mod Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig) (Artikel 63 TEUF og 65 TEUF — institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) — forskellig behandling af udbytte betalt til ikke-hjemmehørende investeringsinstitutter, som er undergivet kildebe-skatning, og hjemmehørende investeringsinstitutter, som ikke er undergivet en sådan beskatning — spørgsmålet, om det med henblik på bedømmelsen af den nationale foranstaltnings forenelighed med de frie kapitalbevægelser er nødvendigt at tage situationen for deltagerne i investeringsinstitutterne i betragtning — foreligger ikke)	4
2012/C 194/07	Sag C-370/11: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. maj 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — artikel 36 og 40 i EØS-aftalen — diskriminerende beskatning af værditilvækst, der er opnået ved investeringsinstitutters tilbagekøb af egne andele, når disse institutter er etableret i Norge eller Island, og de ikke havde en tilladelse udstedt i henhold til direktiv 85/611/EØF)	5
2012/C 194/08	Sag C-92/12 PPU: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — Health Service Executive mod SC, AC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland) (Anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — barn med sædvanligt opholdssted i Irland, hvor det har været genstand for flere anbringelser — aggressiv adfærd med fare for, at barnet gør skade på sig selv — afgørelse om at anbringe barnet på en lukket institution i England — forordningens materielle anvendelsesområde — artikel 56 — hørings- og godkendelsesordning — forpligtelse til at anerkende afgørelsen om at anbringe barnet på en lukket institution eller til at erklære denne afgørelse for eksigibel — foreløbige forholdsregler — præjudiciel hasteprocedure)	5

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 194/09	Sag C-529/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 29. marts 2012 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate mod Safilo Spa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direkte beskatning — adgang til bilæggelse af sager, der verserer for den ret, som træffer afgørelse i sidste instans på skatteområdet — misbrug af rettigheder — artikel 4, stk. 3, TEU — friheder sikret af traktaten — princippet om forbud mod forskelsbehandling — statsstøtte — forpligtelse til at sikre EU-retten effektive anvendelse) 6	6
2012/C 194/10	Sag C-167/11 P: Domstolens kendelse af 22. marts 2012 — Cantieri navale De Poli SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 119 i procesreglementet — statsstøtte — uforenelighed med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning — ændringer i eksisterende støtte — forordning (EF) nr. 794/2004 — forordning (EF) nr. 1177/2002 — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien) 7	7
2012/C 194/11	Sag C-200/11 P: Domstolens kendelse af 22. marts 2012 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 119 i procesreglementet — statsstøtte — uforenelighed med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning — annullationssøgsmål — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1, litra c) — ændringer i eksisterende støtte — forordning (EF) nr. 794/2004 — artikel 4, stk. 1 — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien) 7	7
2012/C 194/12	Sag C-333/11: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. marts 2012 — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien) (Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i procesreglementet — TIR-konventionen — EF-toldkodeksen — punktafgifter — forsendelse på grundlag af et TIR-carnet — uregelmæssig aflæsning — fastlæggelse af, hvor overtrædelsen fandt sted — opkrævning af importafgifter og punktafgifter — kompetence) 7	7
2012/C 194/13	Sag C-334/11 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 29. marts 2012 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Focus Magazin Verlag GmbH (Appel — EF-varemærker — ordmærket ACNO FOCUS — indsigelse fra indehaveren af det nationale ordmærke FOCUS — afslag på registrering — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 — ældre mærke registreret i mindst 5 år) 8	8
2012/C 194/14	Sag C-156/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 30. marts 2012 — GREP GmbH 9	9
2012/C 194/15	Sag C-167/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Det Forenede Kongerige) den 3. april 2012 — C.D. mod S.T. 9	9
2012/C 194/16	Sag C-172/12 P: Appel iværksat den 5. april 2012 af El du Pont de Nemours and Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 2. februar 2012 i sag T-76/08, El du Pont de Nemours and Company m.fl. mod Europa-Kommissionen 10	10
2012/C 194/17	Sag C-175/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgerichts München (Tyskland) den 13. april 2012 — Sandler AG mod Hauptzollamt Regensburg 10	10
2012/C 194/18	Sag C-180/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 16. april 2012 — Stoilov i Ko EOOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna 11	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 194/19	Sag C-183/12 P: Appel iværksat den 18. april 2012 af Chafiq Ayadi til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 31. januar 2012 i sag T-527/09, Chafiq Ayadi mod Europa-Kommissionen	12
2012/C 194/20	Sag C-187/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. april 2012 — SFIR mod AGEA og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali	13
2012/C 194/21	Sag C-188/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. april 2012 — Italia Zucchini SpA og CO.PRO.B mod AGEA og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali	13
2012/C 194/22	Sag C-189/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. april 2012 — Eridania Sadam SpA AGEA og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali ...	14
2012/C 194/23	Sag C-198/12: Sag anlagt den 26. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	14
2012/C 194/24	Sag C-211/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Roma (Italien) den 3. maj 2012 — Martini SpA mod Ministero delle Attività Produttive	15
2012/C 194/25	Sag C-214/12 P: Appel iværksat den 8. maj 2012 af Land Burgenland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland og Republikken Østrig mod Europa-Kommissionen	16
2012/C 194/26	Sag C-223/12 P: Appel iværksat den 14. maj 2012 af Republikken Østrig til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland og Republikken Østrig mod Europa-Kommissionen	17

Retten

2012/C 194/27	Sag T-344/08: Rettens dom af 22. maj 2012 — EnBW Energie Baden-Württemberg mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — sagsakterne i en kartelsag — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af undersøgelsens formål — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — undtagelse om beskyttelse af beslutningsprocessen — den pågældende institutions forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse af indholdet af de dokumenter, hvori der anmodes om aktindsigt)	18
2012/C 194/28	Sag T-6/10: Rettens dom af 22. maj 2012 — Sviluppo Globale mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — støtte til told- og skattemyndighederne i Kosovo — afvisning af en tilbudsgivers bud — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — bekræftende akt — afvisning — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende udbudsproceduren — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — utilstrækkelig begrundelse)	18
2012/C 194/29	Sag T-300/10: Rettens dom af 22. maj 2012 — Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende LIEN 97-2011-aftalen — delvist afslag på aktindsigt — fastlæggelse af genstanden for den oprindelige begæring — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — princippet om god forvaltningsskik — konkret og individuel undersøgelse — begrundelsespligt)	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 194/30	Sag T-345/10: Rettens dom af 22. maj 2012 — Portugal mod Kommissionen (EUGFL — udviklingssektionen — nedsættelse af en finansiel støtte — støtteforanstaltninger til investeringer i landbrugsbedrifter — kontrollens effektivitet)	19
2012/C 194/31	Sag T-580/10: Rettens dom af 16. maj 2012 — Wohlfahrt mod KHIM — Ferrero (Kindertraum) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Kindertraum — det ældre nationale ordmærke Kinder — relativ registreringshindring — bevis for brugen af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	19
2012/C 194/32	Sag T-184/11 P: Rettens dom af 15. maj 2012 — Nijs mod Revisionsretten (Appel — personalesag — tjenestemænd — disciplinærordning — disciplinærsag — fjernelse fra tjenesten med bevarelse af retten til alderspension — vedtægtens artikel 22a og 22b — krav om præcisering af appellen — nyt anbringende — effektiv domstolsbeskyttelse — artikel 47 i charteret om grundlæggende rettigheder — ingen forpligtelse til af egen drift at fremføre et anbringende om tilsidesættelse af en rimelig frist)	20
2012/C 194/33	Sag T-280/11: Rettens dom af 15. maj 2012 — Ewald mod KHIM — Kin Cosmetics (Keen) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket Keen — EF-figurmærket KIN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	20
2012/C 194/34	Sag T-144/12: Sag anlagt den 30. marts 2012 — Comsa mod KHIM — COMSA (COMSA)	20
2012/C 194/35	Sag T-149/12: Sag anlagt den 2. april 2012 — Investrónica mod KHIM — Olympus Imaging (MICRO)	21
2012/C 194/36	Sag T-159/12: Sag anlagt den 4. april 2012 — Pri mod KHIM — Belgravia Investment Group (PRONOKAL)	21
2012/C 194/37	Sag T-161/12: Sag anlagt den 11. april 2012 — Free mod KHIM — Conradi + Kaiser (FreeLounge)	22
2012/C 194/38	Sag T-166/12: Sag anlagt den 10. april 2012 — Bolívar Cerezo mod KHIM — Renovalia Energy (RENOVALIA)	22
2012/C 194/39	Sag T-170/12: Sag anlagt den 10. april 2012 — Beyond Retro mod KHIM — S&K Garments (BEYOND VINTAGE)	23
2012/C 194/40	Sag T-172/12: Sag anlagt den 13. april 2012 — Brauerei Beck mod KHIM — Aldi (Be Light)	23
2012/C 194/41	Sag T-188/12: Sag anlagt den 30. april 2012 — Breyer mod Kommissionen	24
2012/C 194/42	Sag T-190/12: Sag anlagt den 25. april 2012 — Tomana m.fl. mod Rådet og Kommissionen	25
2012/C 194/43	Sag T-192/12: Sag anlagt den 2. maj 2012 — PAN Europe mod Kommissionen	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 194/44	Sag T-193/12: Sag anlagt den 8. maj 2012 — MIP Metro mod KHIM — Holsten-Brauerei (H)	26
2012/C 194/45	Sag T-207/12 P: Appel iværksat den 11. maj 2012 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 29. februar 2012 i sag F-3/11, Marcuccio mod Kommissionen	27
Retten for EU-Personalesager		
2012/C 194/46	Sag F-109/10: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 22. maj 2012 — AU mod Europa-Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — pensioner — udtrædelsespenge)	28
2012/C 194/47	Sag F-54/12: Sag anlagt den 15. maj 2012 — ZZ mod Kommissionen	28
2012/C 194/48	Sag F-27/08: Kendelse afsagt af Personaleretten den 15. maj 2012 — Simões Dos Santos mod KHIM	28

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 194/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 184 af 23.6.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 174 af 16.6.2012

EUT C 165 af 9.6.2012

EUT C 157 af 2.6.2012

EUT C 151 af 26.5.2012

EUT C 138 af 12.5.2012

EUT C 133 af 5.5.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. maj 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland(Sag C-39/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — indkomstskat — fradrag — alderspension — betydningen for lave pensionsbeløb — forskelsbehandling mellem hjemmehørende og ikke-hjemmehørende skattepligtige)

(2012/C 194/02)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, K. Saaremäel-Stoilov og R. Lyal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Estland (ved M. Lintam, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez og A. Rubio Gonzáles, som befuldmægtigede), Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (ved A. Falk, som befuldmægtiget), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Ossowski, som befuldmægtiget) og Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, C. Blaschke og B. Klein, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — indkomstbeskatning af en pension — national lovgivning, der ikke har fastsat bestemmelser om indrømmelse af en indkomstskattefrihed for ikke-hjemmehørende skatteydere, hvis samlede indkomst er så lav, at de ville være fritaget for at betale indkomstskat, hvis de var hjemmehørende skatteydere

Konklusion

1) Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 TEUF og artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 ved at udelukke ikke-hjemmehørende pensionister fra de fradrag, der er fastsat i lov om indkomstbeskatning (tulumaksuseadus) af 15. december 1999, som ændret ved lov af 26. november 2009, når de på grund af deres lave pensionsbeløb i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning ikke kan beskattes i denne sidstnævnte stat.

2) Republikken Estland betaler sagens omkostninger.

3) Kongeriget Spanien, Den Portugisiske Republik, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. maj 2012 — Duomo Gpa Srl (sag C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (sag C-358/10) og Irtel Srl (sag C-359/10) mod Comune di Baranzate (sagerne C-357/10 og C-358/10) og Comune di Venegono Inferiore (sag C-359/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Forenede sager C-357/10 — C-359/10) ⁽¹⁾

(Artikel 3 EF, 10 EF, 43 EF, 49 EF og 81 EF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2006/123/EF — artikel 15 og 16 — koncession på tjenesteydelser vedrørende fastsættelse, fastlæggelse og inddrivelse af de lokale administrationers skatter eller andre indtægter — national lovgivning — mindste selskabskapital — forpligtelse)

(2012/C 194/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Duomo Gpa Srl (sag C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (sag C-358/10) og Irtel Srl (sag C-359/10)

Sagsøgte: Comune di Baranzate (sagerne C-357/10 og C-358/10) og Comune di Venegono Inferiore (sag C-359/10)

Procesdeltager: Agenzia Italiana per le Pubbliche Amministrazioni SpA (AIPA)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — fortolkning af artikel 15 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af

12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36) og af artikel 3, 10, 43, 49 og 81 EF — lovregulerede erhvervs kommercielle kommunikation — koncession på tjenesteydelser vedrørende fastsættelse, kontrol og inddrivelse af skatter eller andre offentlige lokale indtægter — mindstekrav til selskabskapital fastsat i den nationale lovgivning

Konklusion

- Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse som den i hovedsagerne omtvistede, der fastsætter:
- en forpligtelse for erhvervsdrivende — med undtagelse for selskaber, hvori det offentlige er hoveddeltager — til i påkommende tilfælde at tilpasse det mindste kapitalbeløb, fuldt indbetalt, til 10 mio. EUR for at opnå tilladelse til at udøve virksomhed med fastsættelse og inddrivelse af afgifter og andre offentlige lokale indtægter
- at tildeling af kontrakter vedrørende sådanne tjenesteydelser til erhvervsdrivende, som ikke opfylder dette krav om mindste selskabskapital, er ugyldig
- et forbud mod tildeling af nye kontrakter og mod at deltage i åbne udbud vedrørende disse tjenesteydelser, indtil den ovennævnte tilpasning af selskabskapitalen er gennemført.

(¹) EUT C 260 af 25.9.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. maj 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-368/10) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — fremgangsmåder for indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — offentlig kontrakt vedrørende levering, installation og vedligeholdelse af automater til varme drikke og levering af te, kaffe og andre ingredienser — artikel 23, stk. 6 og 8 — tekniske specifikationer — artikel 26 — betingelser vedrørende kontraktens udførelse — artikel 53, stk. 1 — kriterier for tildeling af kontrakter — økonomisk mest fordelagtige bud — økologiske fair trade-produkter — anvendelse af mærker ved formuleringen af tekniske specifikationer og af tildelingskriterier — artikel 39, stk. 2 — begrebet »supplerende oplysninger« — artikel 2 — principper for indgåelse af kontrakter — princippet om gennemsigtighed — artikel 44, stk. 2, og artikel 48 — egnethedsundersøgelse og udvælgelse af deltagere — minimumskriterier for teknisk eller faglig formåen — overholdelse af »kriterierne for bæredygtigt indkøb og virksomheders sociale ansvar«)

(2012/C 194/04)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Zadra og F. Wilman, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og M. de Ree, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, artikel 23, stk. 6 og 8, artikel 44, stk. 2, artikel 48, stk. 1 og 2, og artikel 53, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — principper for indgåelse af kontrakter — tekniske specifikationer — efterprøvelse af egnethed og valget af deltagere, tildeling af kontrakter — teknisk eller faglig formåen — kriterier for tildeling af kontrakter — levering og drift af kaffemaskiner

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de nedenstående artikler, idet provinsen Noord-Holland inden for rammerne af tildelingen af en kontrakt om levering og drift af kaffeautomater, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 16. august 2008,
 - har fastsat en teknisk specifikation, som er uforenelig med artikel 23, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/2007 af 4. december 2007, ved at opstille krav om, at visse af de produkter, som skulle leveres, var udstyret med et bestemt miljømærke, frem for at anvende detaljerede specifikationer
 - har fastsat tildelingskriterier, der er uforenelige med nævnte direktivs artikel 53, stk. 1, litra a), ved at fastsætte, at den omstændighed, at visse af de produkter, som skulle leveres, var udstyret med bestemte mærker, ville resultere i tildelingen af et vist antal point i forbindelse med valget af det økonomisk mest fordelagtige bud, uden at have opregnet de bagvedliggende kriterier for disse mærker, eller tilladt, at det ved ethvert passende bevis blev godtgjort, at et produkt opfyldte disse bagvedliggende kriterier
 - har fastsat et minimumskriterium for teknisk formåen, som ikke er tilladt i henhold til samme direktivs artikel 44, stk. 2, og artikel 48 ved som egnethedskriterier og minimumskriterier for egnethed fastsat i udbudsbetingelserne, som finder anvendelse i forbindelse med nævnte kontrakt, at opstille en betingelse om, at tilbudsgiverne opfylder »kriterierne om bæredygtigt indkøb og virksomheders sociale ansvar« og angiver, på hvilken måde de opfylder disse kriterier og »medvirker til at forbedre bæredygtigheden på kaffemarkedet og til en miljøteknisk, socialt og økonomisk set forsvarlig kaffeproduktion«, og

— har fastsat en bestemmelse, som er i strid med gennemsnitshedsforpligtelsen fastsat i samme direktivs artikel 2, ved at pålægge tilbudsgiverne at opfylde »kriterierne for bæredygtigt indkøb og virksomheders sociale ansvar« og angive, hvordan de opfylder disse kriterier og »medvirker til at forbedre bæredygtigheden på kaffemarkedet og til en miljøteknisk, socialt og økonomisk set forsvarlig kaffeproduktion«.

2) I øvrigt frifindes Kongeriget Nederlandene.

3) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. maj 2012 — Helena Rubinstein og L'Oréal SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Allergan Inc.

(Sag C-100/11 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 5 — EF-ordmærkerne BOTOLIST og BOTOCYL — EF-figur- og ordmærkerne BOTOX og de nationale figur- og ordmærker BOTOX — ugyldighedserklæring — relative registreringshindringer — skade på renomméet)

(2012/C 194/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Helena Rubinstein og L'Oréal SA (ved Rechtsanwält A. von Mühlendahl)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Allergan Inc. (ved barrister F. Clark)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2010 i de forenede sager T-345/08 og T-357/08, Rubinstein og L'Oréal mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) — Allergan (Botolist og Botocyl), hvorved Retten ikke gav medhold i annullationssøgsmålet indgivet af indehaveren af EF-ordmærket »BOTOLIST« for varer i klasse 3 til prøvelse af afgørelse truffet den 28. maj 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 863/2007-1), som ophævede annullationsafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede begæringen om at erklære det nævnte varemærke ugyldigt, som indehaveren af de nationale og EF-ord- og figurmærker »BOTOX« havde indgivet for varer i klasse 5 og 16 samt for tjenesteydelser i klasse 42 — fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) 40/94 (nu artikel 8, stk. 4, (EF) nr. 207/2009) — registreringshindring — skadeligt for renomméet — fortolkning og anvendelse af artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009) — begrundelsespligt

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Helena Rubinstein SNC og L'Oréal SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. maj 2012 — Santander Asset Management SGIIC SA, på vegne af FIM Santander Top 25 Euro Fi (sag C-338/11) mod Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux og Santander Asset Management SGIIC SA, på vegne af Cartera Mobiliaria SA SICAV (sag C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af Alltri Inka (sag C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af DBI-Fonds APT no 737 (sag C-341/11), SICAV KBC Select Immo (sag C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (sag C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (sag C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (sag C-345/11), SICAV GA Fund B (sag C-346/11) og Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af AMB Generali Aktien Euroland (sag C-347/11) mod Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig)

(Forenede sager C-338/11 — C-347/11) (¹)

(Artikel 63 TEUF og 65 TEUF — institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) — forskellig behandling af udbytte betalt til ikke-hjemmehørende investeringsinstitutter, som er undergivet kildebeskatning, og hjemmehørende investeringsinstitutter, som ikke er undergivet en sådan beskatning — spørgsmålet, om det med henblik på bedømmelsen af den nationale foranstaltnings forenelighed med de frie kapitalbevægelser er nødvendigt at tage situationen for deltagerne i investeringsinstitutterne i betragtning — foreligger ikke)

(2012/C 194/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Montreuil

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Santander Asset Management SGIIC SA, på vegne af FIM Santander Top 25 Euro Fi (sag C-338/11), Santander Asset Management SGIIC SA, på vegne af Cartera Mobiliaria SA SICAV (sag C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af Alltri Inka (sag C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af DBI-Fonds APT n° 737 (sag C-341/11), SICAV KBC Select Immo (sag C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (sag C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (sag C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (sag C-345/11), SICAV GA Fund B (sag C-346/11) og Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, på vegne af AMB Generali Aktien Euroland (sag C-347/11)

Sagsøgte: Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux og Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État

Sagens genstand

Påstand om præjudiciel afgørelse — Tribunal administratif de Montreuil — fortolkning af artikel 63 TEUF og 65 TEUF — forskellig skattemæssig behandling af ikke-hjemmehørende institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), som er undergivet kildebeskatning, og hjemmehørende investeringsinstitutter, som ikke er undergivet en sådan beskatning — hindring for de frie kapitalbevægelser — spørgsmålet, om også situationen for deltagerne i investeringsinstitutterne skal tages i betragtning ved bedømmelsen af, om kildebeskatningen er i overensstemmelse med dette princip

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter indenlandsk udbytte undergives beskatning i form af kildeskat, når udbyttet modtages af institutter for kollektiv investering i værdipapirer, der er hjemmehørende i en anden stat, mens sådant udbytte er fritaget for skat for institutter for kollektiv investering i værdipapirer, der er hjemmehørende i førstnævnte stat.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. maj 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-370/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 36 og 40 i EØS-aftalen — diskriminerende beskatning af værditilvækst, der er opnået ved investeringsinstitutters tilbagekøb af egne andele, når disse institutter er etableret i Norge eller Island, og de ikke havde en tilladelse udstedt i henhold til direktiv 85/611/EØF)

(2012/C 194/07)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 36 og 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — diskriminerende beskatning af værditilvækst, der er opnået ved investeringsinstitutters tilbagekøb af egne andele, når disse institutter er etableret i Norge eller Island, og de ikke havde tilladelse i henhold til direktiv 85/611/EØF

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet det har opretholdt regler, hvorefter værditilvækst, der opnås, når investeringsinstitutter, hvis aktiver for mere end 40 %'s vedkommende er investeret i fordringer, og som ikke har en tilladelse udstedt i henhold til Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), tilbagekøber egne andele, ikke er skattepligtig, når disse investeringsinstitutter er etableret i Belgien, mens sådan værditilvækst er skattepligtig, når investeringsinstitutter, der er etableret i Norge eller Island, tilbagekøber egne andele.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. april 2012 — Health Service Executive mod SC, AC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-92/12 PPU) ⁽¹⁾

(Anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabs-sager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — barn med sædvanligt opholdssted i Irland, hvor det har været genstand for flere anbringelser — aggressiv adfærd med fare for, at barnet gør skade på sig selv — afgørelse om at anbringe barnet på en lukket institution i England — forordningens materielle anvendelsesområde — artikel 56 — hørings- og godkendelsesordning — forpligtelse til at anerkende afgørelsen om at anbringe barnet på en lukket institution eller til at erklære denne afgørelse for eksigibel — foreløbige forholdsregler — præjudiciel hasteprocedure)

(2012/C 194/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Health Service Executive

Sagsøgt: SC, AC

Procesdeltager: Attorney General

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 56 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om

anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — materielt anvendelsesområde — en irsk retsinstans' afgørelse om at anbringe et barn, der har sit sædvanlige opholdssted i Irland, i lukket anbringelse på en institution i Det Forenede Kongerige, der yder terapi og uddannelse — hørings- og godkendelsesordning til sikring af en effektiv beskyttelse af barnet — forpligtelse hvorefter afgørelsen om at anbringe barnet i lukket anbringelse anerkendes og/eller erklæres eksigibel forud for anbringelsen?

Konklusion

- 1) En afgørelse fra en ret i en medlemsstat, der bestemmer, at et barn skal anbringes på en i en anden medlemsstat beliggende lukket institution, der yder terapi og uddannelse, hvor anbringelsen er forbundet med frihedsberøvelse af beskyttelseshensyn i en bestemt tidsperiode, er omfattet af det materielle anvendelsesområde for Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.
- 2) Den godkendelse, der er omhandlet i artikel 56, stk. 2, i forordning nr. 2201/2003, skal meddeles af en kompetent offentligretlig myndighed, inden der træffes afgørelse om anbringelse af et barn. Det er ikke tilstrækkeligt, at den institution, hvor barnet skal anbringes, giver sin godkendelse. Under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor retten i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om anbringelsen, er i tvivl om, hvorvidt en godkendelse er gyldigt meddelt i den anmodede medlemsstat, fordi det ikke er muligt at fastlægge med sikkerhed, hvilken myndighed der var kompetent i denne medlemsstat, er det muligt at foretage en berigtigelse med henblik på at sikre, at kravet om en godkendelse i artikel 56 i forordning nr. 2201/2003 er overholdt fuldt ud.
- 3) Forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at en afgørelse fra en ret i en medlemsstat om tvangsmæssig anbringelse af et barn på en lukket institution, der er beliggende i en anden medlemsstat, skal erklæres eksigibel i den anmodede medlemsstat, før den kan fuldbyrdes i denne medlemsstat. Med henblik på ikke at berøve forordningens dens effektive virkning skal afgørelsen fra retten i den anmodede medlemsstat vedrørende anmodningen om en erklæring om eksigibilitet træffes særligt hurtigt, uden at søgsmål, der er anlagt til prøvelse af en sådan afgørelse fra den anmodede medlemsstat, kan tillægges opsættende virkning.
- 4) En godkendelse af en anbringelse efter artikel 56, stk. 2, i forordning nr. 2201/2003 finder — når den er meddelt for en bestemt varighed — ikke anvendelse på afgørelser, der har til formål at forlænge varigheden af anbringelsen. Under sådanne omstændigheder skal der indgives en anmodning om en ny godkendelse. En afgørelse om anbringelse, der er truffet i en medlemsstat og

erklæret eksigibel i en anden medlemsstat, kan alene fuldbyrdes i den sidstnævnte medlemsstat i den periode, der er angivet i afgørelsen om anbringelse.

(¹) EUT C 133 af 5.5.2012.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 29. marts 2012 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate mod Safilo Spa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-529/10) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direkte beskatning — adgang til bilæggelse af sager, der verserer for den ret, som træffer afgørelse i sidste instans på skatteområdet — misbrug af rettigheder — artikel 4, stk. 3, TEU — friheder sikret af traktaten — princippet om forbud mod forskelsbehandling — statsstøtte — forpligtelse til at sikre EU-rettens effektive anvendelse)

(2012/C 194/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate

Sagsøgt: Safilo Spa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte suprema di cassazione — selskabsskat — national lovgivning, der fastsætter en differentieret skattesats på udbytte fra selskaber afhængig af deres hjemsted — handelsmæssig transaktion med deltagelse af selskaber med hjemsted i Italien og selskaber med hjemsted i udlandet — myndighedens beslutning om at anse den skyldige skat for anvendelig for så vidt angår selskaber med hjemsted i udlandet — begrebet misbrug af rettigheder som defineret i sag C-255/02, Halifax m.fl. — anvendelighed på ikke-harmoniserede nationale skatter såsom direkte skatter

Konklusion

EU-retten — herunder navnlig princippet om forbud mod misbrug af rettigheder, artikel 4, stk. 3, TEU, de i EUF-traktaten sikrede friheder, princippet om forbud mod forskelsbehandling, statsstøttereglerne samt pligten til at sikre EU-rettens effektive anvendelse — skal fortolkes således, at den i en sag som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører direkte beskatning, ikke er til hinder for anvendelsen af en

national bestemmelse, som fastsætter adgang til bilæggelse af sager, der verserer for den ret, som træffer afgørelse i sidste instans på skatteområdet, mod betaling af et beløb på 5 % af tvistens værdi, når baggrunden for disse sager er en sag, der blev anlagt ved første instans mere end ti år inden denne bestemmelses ikrafttrædelsesdato, og når skattemyndigheden har tabt sagen ved de to første retsinstanser.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens kendelse af 22. marts 2012 — Cantiere navale De Poli SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-167/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 119 i procesreglementet — statsstøtte — uforenelighed med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning — ændringer i eksisterende støtte — forordning (EF) nr. 794/2004 — forordning (EF) nr. 1177/2002 — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien)

(2012/C 194/10)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Cantiere navale De Poli SpA (ved advokati A. Abate og A. Franchi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. februar 2011 i sag T-584/08, Cantiere navale De Poli mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2010/38 af 21. oktober 2008 om den statsstøtte C 20/08 (ex N 62/08), som Italien påtænker at yde ved en ændring af støtteordning N 59/04 vedrørende en midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien (EUT 2010 L 17, s. 50)

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Cantiere navale De Poli SpA betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 173 af 11.6.2011.

Domstolens kendelse af 22. marts 2012 — Den Italienske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-200/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 119 i procesreglementet — statsstøtte — uforenelighed med fællesmarkedet — Kommissionens beslutning — annullationssøgsmål — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1, litra c) — ændringer i eksisterende støtte — forordning (EF) nr. 794/2004 — artikel 4, stk. 1 — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien)

(2012/C 194/11)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. februar 2011 i sag T-3/09, Den Italienske Republik mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2010/38/EF af 21. oktober 2008 om den statsstøtte C 20/08 (ex N 62/08), som Italien påtænker at yde ved en ændring af støtteordning N 59/04 vedrørende en midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien (EUT 2010 L 17, s. 50)

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 204 af 9.7.2011.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. marts 2012 — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-333/11) ⁽¹⁾

(Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i procesreglementet — TIR-konventionen — EF-toldkodeksen — punktafgifter — forsendelse på grundlag af et TIR-carnet — uregelmæssig aflæsning — fastlæggelse af, hvor overtrædelsen fandt sted — opkrævning af importafgifter og punktafgifter — kompetence)

(2012/C 194/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af artikel 454, stk. 3, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, af artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, og af artikel 37 i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) — overtrædelser eller uregelmæssigheder — stedet for overtrædelser eller uregelmæssigheden — stedet anses for at være der, hvor overtrædelser eller uregelmæssigheden konstateres, såfremt det er umuligt at fastlægge det sted, hvor den er begået

Konklusion

- 1) Artikel 454, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1662/1999 af 28. juli 1999, skal fortolkes således, at en garanterende organisation kan bevise det sted, hvor overtrædelser eller uregelmæssigheder er begået ved at basere sig på det sted, hvor TIR-carnetet er blevet udstedt eller seglene er blevet anbragt. Hvis denne organisation kan afkræfte formodningen for, at toldmyndighederne i den medlemsstat, på hvis område overtrædelser eller uregelmæssigheder er konstateret under en forsendelse på grundlag af et TIR-carnet, er kompetente til fordel for toldmyndighederne i den medlemsstat, på hvis område denne overtrædelse eller uregelmæssighed faktisk blev begået, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, bliver toldmyndighederne i den sidstnævnte medlemsstat kompetente til at opkræve toldskylden.
- 2) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets Direktiv 96/99/EF af 30. december 1996, skal fortolkes således, at toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor varerne er blevet opdaget, beslaglagt og konfiskeret, er kompetente til at opkræve punktafgiften, selv om disse varer er blevet indført på Unionens område i en anden medlemsstat, forudsat at disse varer er oplagt i kommercielt øjemed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 29. marts 2012 — Lancôme parfums et beauté & Cie mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Focus Magazin Verlag GmbH

(Sag C-334/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — ordmærket ACNO FOCUS — indsigelse fra indehaveren af det nationale ordmærke FOCUS — afslag på registrering — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 — ældre mærke registreret i mindst 5 år)

(2012/C 194/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lancôme parfums et beauté & Cie (ved Rechtsanwalt A. von Mühlendahl)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Focus Magazin Verlag GmbH (ved Rechtsanwälte R. Schweizer og J. Berlinger)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. april 2011 i sag T-466/08, Lancôme mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt af ansøgeren om ordmærket »ACNO FOCUS« for varer i klasse 3 til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juli 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1796/2007-1) vedrørende afslag på en klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne afslog registrering af det nævnte varemærke inden for rammerne af en indsigelsessag, rejst af indehaveren af det nationale ordmærke »FOCUS« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5-9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 og 42 — fortolkning og anvendelse af artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009) — begrebet reel brug af et varemærke

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lancôme parfums et beauté & Cie betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Landesgericht Salzburg (Østrig) den 30. marts 2012 —
GREP GmbH**

(Sag C-156/12)

(2012/C 194/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Freistaat Bayern

Sagsøgt: GREP GmbH

Procesdeltager: Revisor beim Landesgericht Salzburg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 51, stk. 1, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at chartret også omfatter sager om anmodninger om eksigibilitet i henhold til artikel 38 ff. i forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾?
- 2) a) Hvis ja, omfatter princippet om effektiv retsbeskyttelse ved en domstol i charterets artikel 47 en ret til fritagelse for betaling af retsomkostninger, især fritagelse for et fast gebyr ved appel og/eller gebyrer for advokatbistand i sager som nævnt i punkt 1?

b) Gælder dette også for sager om tvangsfuldbyrdelse, der skal føres i henhold til national ret, eller i det mindste for appel af afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse, når retten i en enkelt kendelse under ét har taget stilling til anmodningen om at erklære retsafgørelsen eksigibel og truffet afgørelse om iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse?
- 3) Giver artikel 43, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001 og/eller den EMRK's artikel 6, stk. 1, et i det mindste subsidiært krav på fri proces (retshjælp) i den ovennævnte forstand, når der i den nationale lovgivning foreskrives advokattvang for anvendelse af det pågældende retsmiddel (konkret et kæremål)?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 2001 12, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Det
Forenede Kongerige) den 3. april 2012 — C.D. mod S.T.**

(Sag C-167/12)

(2012/C 194/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Employment Tribunal Newcastle upon Tyne

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C.D.

Sagsøgt: S.T.

Præjudicielle spørgsmål

I hvert af følgende spørgsmål:

- a) Udtrykket »en vordende mor, der får sit barn via en surrogat-aftale« henviser til omstændigheder, hvor den pågældende vordende mor er arbejdstager og ikke selv på noget tidspunkt har været gravid eller har født det pågældende barn.
- b) Udtrykket »rugemor« henviser til omstændigheder, hvor en kvinde har været gravid og født et barn på vegne af en vordende mor.
 - 1) Giver artikel 1, stk. 1 og/eller artikel 2, litra c), og/eller artikel 8, stk. 1, og/eller artikel 11, nr. 2), litra b), i direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogat-aftale, ret til barselsorlov?
 - 2) Giver direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide ret til barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogat-aftale, under omstændigheder hvor hun:
 - a) kan amme efter fødslen og/eller
 - b) ammer efter fødslen?
 - 3) Udgør en arbejdsgivers afvisning på at give barselsorlov til en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogat-aftale, en tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)?

- 4) Udgør en afvisning af at give barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, på grund af arbejdstagerens forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)?
- 5) Udgør det, som følge af den vordende mors forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) at underkaste en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, en mindre gunstig behandling?
- 6) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, er den vordende mors status som vordende mor tilstrækkelig til at give hende ret til barselsorlov på grundlag af hendes forhold til rugemoderen?
- 7) Såfremt spørgsmål 1, 2, 30 og 44 besvares bekræftende:

7.1. Har direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, direkte virkning i de relevante henseender?

7.2. Har direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) direkte virkning i de relevante henseender?

Appel iværksat den 5. april 2012 af EI du Pont de Nemours and Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 2. februar 2012 i sag T-76/08, EI du Pont de Nemours and Company m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-172/12 P)

(2012/C 194/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: EI du Pont de Nemours and Company (ved solicitors J. Boyce og A. Lyle-Smythe)

De andre parter i appelsagen: DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom i sag T-76/08 ophæves, for så vidt som den stadfæstede det af Kommissionen fastslåede, hvorefter appellanten havde deltaget i overtrædelsen og var blevet oplagt en bøde.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen anført, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at appellanten var ansvarlig for de overtrædelser, der er begået af DuPont Dow Elastomers (»DDE«). Såfremt appellanten gives medhold i dette appelanbringende, følger det heraf, at:

— Retten begik en retlig fejl, idet den ikke fastslog, at Kommissionen grundet indtrædt forældelse ikke kunne have pålagt appellanten en bøde for sine datterselskabers deltagelse i perioden forud for etableringen af DDE (hvor appellanten ejede koloprengummivirksomheden), og

— for så vidt som Kommissionen grundet indtrædt forældelse ikke kunne have pålagt en bøde og ikke havde godtgjort en berettiget interesse i at træffe en beslutning rettet mod appellanten, begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at appellanten var ansvarlig for sine datterselskabers deltagelse i perioden forud for etableringen af DDE.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgerichts München (Tyskland) den 13. april 2012 — Sandler AG mod Hauptzollamt Regensburg

(Sag C-175/12)

(2012/C 194/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgerichts München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sandler AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Regensburg

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i gennemførelsesforordningen til EF-toldkodeksen ⁽¹⁾ fortolkes således, at den kun omhandler en ansøgning om godtgørelse i de tilfælde, hvor en vare først er overgået til fri omsætning med anvendelse af tredjelandstoldsatsen, og det først senere viser sig, at der på det tidspunkt, hvor toldangivelsen blev antaget, egentlig gjaldt en nedsat toldsats eller toldfrihed (her præferencetoldsats), der dog allerede var udløbet, da ansøgningen om godtgørelse blev indgivet, med den følge, at det ikke overfor en erhvervsdrivende, der har søgt om godtgørelse, kan gøres gældende, at en tidsbegrænset præferenceordning er udløbet, såfremt der ved toldbehandlingen er blevet indrømmet en præferencetoldsats, som toldforvaltningen først i forbindelse med en efteropkrævning nægter at anvende og i stedet lægger tredjelandstoldsatsen til grund?

2) Skal artikel 16, stk. 1, litra b), hhv. artikel 32 i protokol nr. 1 til bilag V til Cotonouaftalen ⁽²⁾ fortolkes således, at når udførselsstaten har påtegnet et varecertifikat EUR.1 med et stempelaftryk, der afviger fra det mønsteraftryk, der er fremsendt til Kommissionen, kan indførselsstatens toldmyndigheder i tilfælde af tvivl behandle denne afvigelse som en teknisk mangel som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 til bilag V til Cotonouaftalen og hermed uden medvirken af udførselsstatens toldmyndigheder erklære varecertifikat EUR.1 for ugyldigt?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

a) Finder artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 til bilag V til Cotonouaftalen også anvendelse, såfremt den tekniske mangel ikke opdages straks ved indførslen, men først ved toldmyndighedernes efterfølgende kontrol?

b) Kan artikel 16, stk. 4 og 5, i protokol nr. 1 til bilag V til Cotonouaftalen fortolkes således, at en teknisk mangel er afhjulpel, såfremt et efterfølgende udstedt varecertifikat EUR.1 i rubrikken »Bemærkninger« ikke ordret er påført en af de i artikel 16, stk. 4, i protokol nr. 1 til Cotonouaftalen anførte påtegninger, men en påtegning, der som resultat bringer til udtryk, at præferencebeviset er udstedt efterfølgende?

4) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:

Skal toldkodeksens artikel 236, stk. 1 ⁽³⁾, fortolkes således, at der efter loven ikke skyldes nogen importafgifter, som derfor med urette er blevet opkrævet i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 1, såfremt de oprindeligt anvendte varecertifikater EUR.1 ikke uden udførselsstatens toldmyndigheders medvirken måtte erklæres ugyldig af indførselsstatens toldmyndigheder?

5) Er det også i det tilfælde, at der efterfølgende er indgivet et varecertifikat EUR.1 udstedt i henhold til artikel 16 i protokol nr. 1 til bilag V til Cotonouaftalen, på grund af artikel 889 i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen kun muligt at få godtgjort efteropkrævede og betalte importafgifter, såfremt præferencetoldsatsen stadig gælder på det tidspunkt, hvor ansøgningen om godtgørelse indgives?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28.2.2007 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 62, s. 6).

⁽²⁾ 2000/483/EF: Partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23.6.2000 (EFT L 317, s. 3).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 16. april
2012 — Stoilov i Ko EOOD mod Nachalnik na Mitnitsa
Stolichna**

(Sag C-180/12)

(2012/C 194/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stoilov i Ko EOOD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal varen — ruller af fiberdug til fremstilling af rullegardiner — ud fra sine egenskaber tariferes i den kombinerede nomenklatur af 2009, der er bilag til Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽¹⁾, under KN-kode 5407 61 30 som »vævet stof« eller ud fra sit eneste anvendelsesformål — til rullegardiner — i KN-kode 6303 92 10, hvorved følgende bør tages i betragtning:

- a) begrebet »konfektionerede varer« som omhandlet i bestemmelse 7 til kapitel 63 (»andre konfektionerede tekstilvarer; håndarbejdssæt; brugte beklædningsgenstande og brugte tekstilvarer; klude«) i afsnit XI (tekstilstoffer) i den kombinerede nomenklatur af 2009, fortolket i sammenhæng med de almindelige tarifieringsbestemmelser [del A] nr. 2, litra a), vedrørende begreberne »ukomplette eller ufærdige varer« under hensyn tagen til det i bestemmelse 7, litra c), nævnte tilfælde, den i sagen omhandlede vares egenskaber og den omstændighed, at der kun kan fremstilles et slutprodukt af den
- b) spørgsmålet, om begrebet »vævet stof« i kapitel 54, underposition 5407 61 30 i KN-nomenklaturen af 2009 omfatter stofstrimler, der ligesom slutproduktet, som er deres eneste anvendelsesformål — rullegardiner —, også har en sammenfæstnet kant på de lange sider, idet dette produkt udtrykkeligt nævnes i nomenklaturens underposition 6303 92 10?
- 2) Er der nogen rimelig grund til at antage, at den deklarerende og forpligtede person i henhold til vareindførslen havde en berettiget forventning mht. varens tarifiering og til, at varen i henhold til artikel 71, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾ og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ville blive tariferet i den toldposition, der var angivet i toldangivelsen, såfremt der i sagen på tidspunktet for indgivelsen af toldangivelsen forelå følgende omstændigheder:
- a) for en tidligere indgivet toldangivelse for tilsvarende varer med det samme tarifnummer udtog toldmyndighederne efter en protokolleret varekontrol inklusive en kontrol med henblik på tarifieringen ingen prøver til analyse, og det konkluderedes, at varerne stemte overens med oplysningerne i angivelsen
- b) der fandt ingen senere kontrol sted efter overdragelse af varerne i henhold til fem tidligere angivelser af tilsvarende varer med det samme tarifnummer, både før og efter datoen for protokollen om toldkontrollen, hvori det blev konstateret, at tarifnummeret var korrekt?
- 3) Skal artikel 243, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 i betragtning af sikringen af retskraftprincippet fortolkes således, at der kun kan indgives retsmidler mod foranstaltninger truffet i henhold til denne bestemmelse, når foranstaltningen skyldes manglende indbetaling til tiden og samtidigt fastsætter importafgifternes størrelse og efter national ret er fuldbærelsesgrundlag for inddrivelse af afgifterne?
- 4) Skal artikel 41, stk. 2, litra a), og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at når den forpligtigede efter at have modtaget underretning i henhold til artikel 221, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 har indgivet anmodning om bevisoptagelse ved en uafhængig sagkyndig, som toldmyndighederne ikke udtrykkeligt har imødekommet og ikke omtalt i senere afgørelser, foreligger der en uomgørlig krænkelse af retten til god forvaltning og retten til forsvar i forvaltningssager, som ikke længere kan afhjælpes under sagen, fordi den pågældende under omstændigheder som i hovedsagen kun ved en ret i første instans kan godtgøre sine indsigelser vedrørende tarifieringen af varen, idet han stiller spørgsmål til en uafhængig sagkyndig?
-
- ⁽¹⁾ EUT L 291, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 302, s. 1.
-
- Appel iværksat den 18. april 2012 af Chafiq Ayadi til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 31. januar 2012 i sag T-527/09, Chafiq Ayadi mod Europa-Kommissionen**
- (Sag C-183/12 P)**
- (2012/C 194/19)
- Processprog: engelsk*
- Parter**
- Appellant: Chafiq Ayadi (ved solicitor H.A.S. Miller)
- De andre parter i appelsagen:* Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union
- Appellanten har nedlagt følgende påstande**
- Rettens kendelse af 31. januar 2012 ophæves.
 - Det fastslås, at annulationssøgsmålet ikke er uden genstand.
 - Sagen hjemvises til Retten med henblik på dennes afgørelse af annulationspåstanden.
 - Kommissionen betaler appelsagens omkostninger og omkostningerne ved at forsvare Kommissionens påstand om, at annulationssøgsmålet for Retten var uden genstand.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort følgende to anbringender gældende:

A. Retten har begået en fejl, da den undlod:

- a) at høre generaladvokaten og/eller
- b) at opfordre appellanten til at fremsætte bemærkninger til, om der skulle indledes mundtlig forhandling og/eller
- c) at indlede mundtlig forhandling vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt annullationspåstanden var uden genstand.

B. Retten har begået en fejl ved at fastslå, at annullationssøgsmålet ikke kunne medføre en materiel fordel for appellanten.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. april 2012 — SFIR mod AGEA og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sag C-187/12)

(2012/C 194/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA

Sagsøgte: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Præjudicielt spørgsmål

Skal den fuldstændige nedlæggelse af produktionsanlæg til sukker, isoglucose og inulinsirup i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 ⁽¹⁾, hvortil Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 ⁽²⁾ fastsætter gennemførelsesbestemmelserne, forstås således, at det alene er de anlæg, der er nødvendige til produktionen, der skal nedlægges, således som det udtrykkeligt er fastsat i artikel 3 i Rådets forordning, i henhold til hvilken Kommissionens forordning skal fortolkes, idet den ellers er ugyldig? Omfatter de anlæg, der skal nedlægges, i henhold til artikel 3 i Rådets forordning nr. 320/2006 og artikel 4 i Kommissionens forordning nr. 968/2006 følgelig kun de anlæg, der er bestemt til produktion af sukker, isoglucose eller inulinsirup, samt de andre anlæg omhandlet i artikel 4, litra c), i forordning nr. 968/2006, bl.a. emballeringsfaciliteter, som er uanvendelige, eller som skal nedlægges eller fjernes af hensyn til miljøet; og dermed spørges, om de anlæg, der ikke vedrører produktionen af sukker, isoglucose eller inulinsirup, som ikke er uanvendelige, men som anvendes til andre aktiviteter — såsom emballering som i den foreliggende sag — og

som ikke er underlagt forpligtelsen til nedlæggelse af miljøhensyn, kan bevares, fordi de ikke er genstand for forpligtelsen til nedlæggelse i henhold til de nævnte fællesskabsforordninger?

⁽¹⁾ EUT L 58, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 176, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. april 2012 — Italia Zuccheri SpA og CO.PRO.B mod AGEA og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sag C-188/12)

(2012/C 194/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Italia Zuccheri SpA og Cooperativa Produttori Bieticoli rl (CO.PRO.B)

Sagsøgte: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 ⁽¹⁾ og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 af 27. juni 2006 ⁽²⁾ fortolkes således, at udtrykket »produktionsfaciliteter« ikke omfatter de faciliteter, som sukkervirksomheder anvender til opbevaring, forarbejdning eller emballering af sukker med henblik på dets afsætning, og at det dermed i tilfælde af faciliteter som siloer er nødvendigt at analysere hver enkelt tilfælde for at efterprøve, om de pågældende faciliteter vedrører »produktionslinjen«, eller om de vedrører andre aktiviteter end produktionen?
- 2) Skal særligt artikel 4 i Kommissionens forordning nr. 968/2006 af 27. juni 2006 fortolkes således, at faciliteter — såsom siloer — som sukkervirksomheder anvender til opbevaring, forarbejdning eller emballering af sukker alene med henblik på afsætningen heraf, uafhængigt af produktionscyklussen, er omfattet af kategorien af faciliteter i denne artikels litra c) og ikke af litra a) og b) i overensstemmelse med ordlyden og formålet med forordning nr. 320/2006 og forordning nr. 968/2006, som navnlig fremgår af fjerde betragtning til sidstnævnte forordning?

- 3) Subsidiært spørges, om artikel 4 i Kommissionens forordning nr. 968/2006 af 27. juni 2006 er ulovlig i forhold til artikel 3 og 4 i Rådets forordning nr. 320/2006 af 20. februar 2006 og de overordnede regler og principper i den primære EU-ret, når den fortolkes således, at den under faciliteterne i stk. 1, litra a) og b), ligeledes inkluderer de faciliteter, som sukkervirksomhederne anvender til opbevaring, forarbejdning eller emballering af sukker med henblik på dets afsætning, hvis det antages, at det formål, der forfølges med forordning nr. 320/2006, er at nedsætte sukkervirksomhedernes produktionskapacitet og ikke at udelukke muligheden for at de kan virke i sektoren for afsætning af produktet ved at anvende sukker opnået fra produktionskvoter, der tilhører andre faciliteter eller virksomheder?
- 4) Mere subsidiært og under alle omstændigheder spørges, om artikel 3 og 4 i Rådets forordning nr. 320/2006 af 20. februar 2006 og artikel 4 i Kommissionens forordning [nr. 968/2006] af 27. juni 2006 er gyldige i betragtning af den primære EU-rets regler og principper, hvis de fortolkes således, at begrebet »produktionsfaciliteter« eller faciliteter, der »direkte vedrører produktionen«, inkluderer de faciliteter, som sukkervirksomhederne anvender til opbevaring, forarbejdning eller emballering af sukker med henblik på dets afsætning?

(¹) EUT L 58, s. 42.

(²) EUT L 176, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. april 2012 — Eridania Sadam SpA AGEA og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sag C-189/12)

(2012/C 194/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eridania Sadam SpA

Sagsøgte: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 (¹) og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 af 27. juni 2006 (²) fortolkes således, at udtrykket »produktionsfaciliteter« ikke omfatter de faciliteter, som sukkervirksomheder anvender til emballering af sukker med henblik på dets afsætning, og at det dermed i tilfælde af faciliteter som siloer er nødvendigt at analysere

hver enkelt tilfælde for at efterprøve, om de pågældende faciliteter vedrører »produktionslinjen«, eller om de vedrører andre aktiviteter end produktionen, såsom emballering?

- 2) Subsidiært spørges, om artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 af 27. juni 2006 er ulovlig i forhold til artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 og de overordnede regler og principper i den primære EU-ret, når den fortolkes således, at den under faciliteterne i stk. 1, litra a) og b), ligeledes inkluderer de faciliteter, som sukkervirksomhederne anvender til emballering af sukker med henblik på dets afsætning, hvis det antages, at det formål, der forfølges med forordning nr. 320/2006, er at nedsætte sukkervirksomhedernes produktionskapacitet og ikke at udelukke muligheden for at de kan virke i sektoren for afsætning af produktet ved at anvende sukker opnået fra produktionskvoter, der tilhører andre faciliteter eller virksomheder?
- 3) Mere subsidiært spørges, om artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) [nr. 968/2006] af 27. juni 2006 er gyldige i betragtning af den primære EU-rets regler og principper, hvis de fortolkes således, at begrebet »produktionsfaciliteter« eller faciliteter, der »direkte vedrører produktionen« inkluderer de faciliteter, som sukkervirksomhederne anvender til emballering af sukker med henblik på dets afsætning?

(¹) EUT L 58, s. 42.

(²) EUT L 176, s. 32.

Sag anlagt den 26. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-198/12)

(2012/C 194/23)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved T. Scharf, O. Beynet og S. Petrova)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1, sammenholdt med artikel 16, stk. 1, og stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 715/2009 (¹), idet den ikke har stillet den størst mulige kapacitet og navnlig tjenesteydelser til en virtuel gastransport i den modsatte retning til rådighed for alle markedsdeltagere.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen ønsker med det foreliggende søgsmål at få fastslået, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1, sammenholdt med artikel 16, stk. 1, og stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 715/2009, der erstatter artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, og stk. 2, i forordning (EF) nr. 1775/2005.

Det drejer sig om følgende forpligtelser:

- Forpligtelsen der følger af artikel 14, stk. 1, sammenholdt med artikel 16, stk. 1, og stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 715/2009 til at sikre alle markedsdeltagere den størst mulige kapacitet og navnlig tjenesteydelser til en virtuel gastransport i den modsatte retning.

Ifølge de bulgarske myndigheder skyldes den manglende opfyldelse af den ovenfor nævnte forpligtelse til at sikre den størst mulige kapacitet, at der ikke findes en fysisk forbindelse mellem transitgastransportsystemet og det nationale gastransportsystem i Republikken Bulgarien, og at disse systemer er undergivet forskellige retlige ordninger.

De bulgarske myndigheder har som en yderligere grund til den manglende opfyldelse af den ovennævnte forpligtelse anført, at der findes tre gældende mellemstatslige aftaler mellem Republikken Bulgarien og USSR's regering, der blev indgået mellem 1986 og 1989.

Kommissionen har fremhævet, at såfremt den handelsaftale, der blev indgået den 27. april 1998 på grundlag af disse mellemstatslige aftaler mellem OOO Gazprom og Bulgartransgaz EAD, udgør en hindring for opfyldelsen af forpligtelsen til at stille den størst mulige kapacitet til rådighed, skal Republikken Bulgarien efter artikel 351, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bringe alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne en sådan mulig uforenelighed med bestemmelserne i EU-retten.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005, EUT L 211, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Roma (Italien) den 3. maj 2012 — Martini SpA mod Ministero delle Attività Produttive

(Sag C-211/12)

(2012/C 194/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte di Appello di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Martini SpA

Sagsøgt: Ministero delle Attività Produttive

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 35 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 (¹) af 9. juni 2000 (EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1) fortolkes således, at den i forordningen fastlagte sanktion i form af fuldstændig forbudelse af den sikkerhedsstillelse, som pålægges EF-erhvervsdrivende efter opnåelse af en import- eller eksportlicens vedrørende et [org. s. 5] produkt, der er omfattet af den fælles markedsordning for korn, forfølger det grundlæggende formål om at forebygge manglende overholdelse af en hovedforpligtelse (eksempelvis den faktiske ind- eller udførsel af de i den pågældende licens anførte korntyper), som de ovennævnte erhvervsdrivende er forpligtede til at overholde med henvisning til den transaktion, for hvilken de har fået udstedt licensen og erlagt den respektive sikkerhedsstillelse?
- 2) Skal bestemmelserne i artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000 for så vidt angår den del, som fastsætter fristerne og procedurerne for frigivelse af den sikkerhedsstillelse, der erlægges i forbindelse med udstedelse af en importlicens, fortolkes således, at i tilfælde af manglende overholdelse af en sekundær forpligtelse, specielt i form af den forsinkede forelæggelse af beviset for en korrekt udført indførsel (og den heraf følgende forsinkede fremsættelse af anmodningen om frigivelse af sikkerhedsstillelsen), skal størrelsen på den anvendte sanktion fastlægges uafhængigt af størrelsen på den specifikke sikkerhedsstillelse, som fuldstændigt fortabes i tilfælde af manglende overholdelse af hovedforpligtelsen vedrørende den pågældende indførsel, idet sanktionen i særlig grad fastlægges under hensyn til det sædvanlige beløb for en sikkerhedsstillelse, som anvendes med hensyn til hovedparten af indførslerne af produkter af samme type, der har fundet sted i løbet af referenceperioden?
- 3) Skal artikel 35, stk. 4, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 for så vidt angår den del, hvori det fastsættes, at »[h]ar der for et bestemt produkt været licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelsen, anvendes den laveste sats for indførslen [...] ved beregning af det beløb, der fortabes«, fortolkes således, at såfremt en indførsel af korn er blevet udført korrekt af en EF-erhvervsdrivende, skal den manglende overholdelse af den fastlagte frist for [org. s. 6] forelæggelse af beviset for den gennemførte indførsel i Fællesskabet sanktioneres med et beløb, der beregnes på grundlag af den laveste sats for sikkerhedsstillelsen, som var gældende på tidspunktet for indførsel af produktet, uafhængigt af, om de særlige toldbetingelser har været anvendt (som anført af Martini) eller udelukkende i tilfælde af at de pågældende særlige toldbetingelser (som anført af den italienske stat) har været anvendt?

(¹) EFT L 152, s. 1.

Appel iværksat den 8. maj 2012 af Land Burgenland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland og Republikken Østrig mod Europa-Kommissionen

(Sag C-214/12 P)

(2012/C 194/25)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Land Burgenland (ved Rechtsanwältin U. Soltész og P. Melcher, bistået af Rechtsanwalt von A. Egger)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Republikken Østrig

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08 ophæves.
- Domstolen træffer selv endelig afgørelse og annullerer Kommissionens beslutning 2008/719/EF af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte C 56/06 (ex NN 77/06) til privatiseringen af Bank Burgenland (EUT L 239, s. 32) og pålægger Europa-Kommissionen at bære sagens omkostninger ved Domstolen og ved Retten.
- Subsidiært til påstand nr. 2 hjemvises sagen til Retten til afgørelse i overensstemmelse med den retlige bedømmelse i Domstolens dom, og afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten anfægter med denne appel dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i forenede sager T-268/08 og T-281/08, hvorved Retten ikke gav appellanten medhold i det søgsmål, hvormed appellanten anfægtede Europa-Kommissionens beslutning 2008/729/EF af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte til privatisering af Bank Burgenland.

Appellanten har fremført fire anbringender:

- 1) **Rettens tilsidesættelse af retten til at blive hørt, idet den undlod at bedømme en væsentlig del af det ottende anbringende**

Appellanten anfægtede med det ikke bedømte anbringende, at Kommissionen i den anfægtede beslutning udelukkende tog hensyn til den med de yderligere obligationslån på 380 millioner EUR forbundne fordel, og dermed lod den fordel, der ville have været forbundet med obligationslåne på 320 millioner EUR, og som ville have medført, at ethvert støtteelement ved salget af Bank Burgenland til Grazer Wechselseitige Versicherung ville have været bortfaldet, ude af betragtning.

Dette anbringende blev ikke bedømt af Retten, selvom appellanten endnu engang udtrykkeligt henviste Retten til dette anbringende i bemærkningerne til retsmøderapporten, da anbringendet endnu ikke var omhandlet i retsmøderapporten.

- 2) **Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1 TEUF, ved at fastslå, at Kommissionen ikke begik retlige fejl ved at undlade at tage de for Land Burgenland med opfyldelsesgarantien forbundne risici i betragtning ved bedømmelsen af buddene**

Retten støttede sig i den henseende fejlagtigt på retspraksis, som enten ikke finder anvendelse på den foreliggende sag, eller for så vidt den i det mindste i princippet er anvendelig, står i modsætning til Rettens overvejelser.

Retten har derudover ikke taget hensyn til anden retspraksis, som er i modstrid med dens overvejelser.

Retten har endelig fejlagtigt bedømt de med opfyldelsesgarantien forbundne risici til ikke at kunne tages i betragtning, selvom opfyldelsesgarantien udgør en eksisterende og dermed lovlig støtte.

- 3) **Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1 TEUF, ved at fastslå, at Kommissionen ikke begik retlige fejl ved at støtte sig på konsortiets bud ved bestemmelsen af Bank Burgenlands markedsværdi**

Retten begik en retlig fejl ved ikke at anse Kommissionens valg og anvendelse af metoden til bestemmelse af Bank Burgenlands markedsværdi for at være et åbenbart urigtigt skøn.

Retten har derudover i strid med Kommissionens entydige konklusion fundet, at udbudsproceduren for salget af Bank Burgenland var betingelsesfrit og har uden prøvelse støttet sig til Kommissionens fejlagtige konklusion om, at de mangelfulde betingelser ikke påvirkede buddenes størrelse.

Derudover har Retten fundet, at det ikke var mangelfuldt, at Kommissionen lagde vægt på konsortiets bud på trods af, at det tydeligt var for højt, selvom afgørelsen af, at det var for højt, afgørende beroede på, at opfyldelsesgarantien ikke finder anvendelse, og at de med opfyldelsesgarantien forbundne risici ikke bør tages i betragtning.

- 4) **Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1 TEUF, ved at fastslå, at Kommissionen ikke begik retlige fejl ved at konkludere, at hverken udfaldet af undersøgelsen eller sagsbehandlingstiden ved Finanzmarktaufsichtsbehörde (herefter »FMA«) kunne begrunde salget af Bank Burgenland til Grazer Wechselseitige Versicherung**

Retten har anset Kommissionens konklusion om, at der ikke forelå nogen indikationer for, at FMA ville have underkendt konsortiets erhvervelse, for mangelfri, men er derved fejlagtigt gået ud fra, at de af appellanten fremførte oplysninger ikke var relevante for godkendelsesproceduren ved FMA, og at de ikke var blevet taget i betragtning af FMA.

Retten har derudover ved sin konklusion om, at der ikke forelå nogen indikationer for, at sagsbehandlingstiden ved FMA kunne bringe privatiseringen af Bank Burgenland i betydelig fare, set bort fra de af appellanten forelagte konkrete bevisligheder.

Retten har endeligt anvendt en fejlagtig målestok for prøvelse og kontrol.

Appel iværksat den 14. maj 2012 af Republikken Østrig til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland og Republikken Østrig mod Europa-Kommissionen

(Sag C-223/12 P)

(2012/C 194/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Land Burgenland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 28. februar 2012 i de forenede sager T-268/08 og T-281/08 ophæves.
- Domstolen træffer selv endelig afgørelse og annullerer Kommissionens beslutning 2008/719/EF af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte C 56/06 (ex NN 77/06) til privatiseringen af Bank Burgenland (EUT L 239, s. 32) og pålægger Europa-Kommissionen at bære sagens omkostninger ved Domstolen og ved Retten.
- Subsidiært til påstand nr. 2 hjemvises sagen til Retten til afgørelse i overensstemmelse med den retlige bedømmelse i Domstolens dom, og afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten anfægter med denne appel dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. februar 2012 i forenede sager T-268/08 og T-281/08, hvorved Retten ikke gav appellanten

medhold i det søgsmål, hvormed appellanten anfægtede Europa-Kommissionens beslutning 2008/729/EF af 30. april 2008 om Østrigs statsstøtte til privatisering af Bank Burgenland.

Appellanten gør to appelanbringender gældende:

- 1) **Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF ved at fastslå, at Kommissionen ikke begik retlige fejl ved at undlade at tage de for Land Burgenland med opfyldelsesgarantien forbundne risici i betragtning ved bedømmelsen af buddene**

Retten støttede sig i den henseende fejlagtigt på retspraksis, som enten ikke finder anvendelse på den foreliggende sag, eller for så vidt den i det mindste i princippet er anvendelig, står i modsætning til Rettens overvejelser.

Retten har derudover ikke taget hensyn til anden retspraksis, som er i modstrid med dens overvejelser.

Retten har endelig fejlagtigt bedømt de med opfyldelsesgarantien forbundne risici til ikke at kunne tages i betragtning, selvom opfyldelsesgarantien udgør en eksisterende og dermed lovlig støtte.

- 2) **Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF ved at fastslå, at Kommissionen ikke begik retlige fejl ved at konkludere, at hverken udfaldet af undersøgelsen eller sagsbehandlingstiden ved Finanzmarktaufsichtsbehörde (herefter »FMA«) kunne begrunde salget af Bank Burgenland til Grazer Wechselseitige Versicherung**

Retten har anset Kommissionens konklusion om, at der ikke forelå nogen indikationer om, at FMA ville have underkendt konsortiets erhvervelse, for mangelfri, men er derved fejlagtigt gået ud fra, at de af appellanten fremførte oplysninger ikke var relevante for godkendelsesproceduren ved FMA, og at de ikke var blevet taget i betragtning af FMA.

Retten har derudover ved sin konklusion om, at der ikke forelå nogen indikationer af, at sagsbehandlingstiden ved FMA kunne bringe privatiseringen af Bank Burgenland i betydelig fare, set bort fra de af appellanten forelagte konkrete bevisligheder.

Retten har endeligt anvendt en fejlagtig norm for prøvelse og kontrol.

RET TEN

Rettens dom af 22. maj 2012 — EnBW Energie Baden-Württemberg mod Kommissionen(Sag T-344/08) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — sagsakterne i en kartelsag — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af undersøgelsens formål — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — undtagelse om beskyttelse af beslutningsprocessen — den pågældende institutions forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse af indholdet af de dokumenter, hvori der anmodes om aktindsigt)

(2012/C 194/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: EnBW Energie Baden-Württemberg AG (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne A. Bach og A. Hahn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis og O. Weber, derefter ved A. Bouquet, P. Costa de Oliveira og A. Antoniadis, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved K. Petkovska, S. Johansson og A. Falk, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Siemens AG (Berlin og München, Tyskland) (ved advokaterne I. Brinker, C. Steinle og M. Holm-Hadulla) og ABB Ltd (Zürich, Schweiz) (først ved solicitor J. Lawrence og barrister E. Whiteford, derefter ved J. Lawrence og solicitor D. Howe)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 af 16. juni 2008, hvorved der gives afslag på aktindsigt i sagsakterne i sag COMP/F/38.899 — GIS-anlæg

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 af 16. juni 2008, hvorved der gives afslag på aktindsigt i sagsakterne i sag COMP/F/38.899 — GIS-anlæg, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af EnBW Energie Baden-Württemberg AG afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Sverige, ABB Ltd og Siemens AG bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Rettens dom af 22. maj 2012 — Sviluppo Globale mod Kommissionen(Sag T-6/10) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — støtte til told- og skattemyndighederne i Kosovo — afvisning af en tilbudsgivers bud — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — bekræftende akt — afvisning — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende udbudsproceduren — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjeparts forretningsmæssige interesser — utilstrækkelig begrundelse)

(2012/C 194/28)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sviluppo Globale GEIE (Rom, Italien) (ved advokaterne F. Sciaudone, R. Sciaudone og A. Neri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og F. Erlbacher, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Manzini)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 10. november 2009 om afvisning af det bud, som den virksomhedssammenslutning, hvori sagsøgeren deltager, havde afgivet som led i udbudsproceduren EuropAid/127843/D/SER/KOS om levering af tjenesteydelser til støtte for told- og skattemyndighederne i Kosovo (EFT 2009/S 4-003683), dels påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 26. november 2009 om ikke at give virksomhedssammenslutningen aktindsigt i visse dokumenter vedrørende nævnte udbudsprocedure.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt som den er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning af 10. november 2009 om afvisning af det bud, som den virksomhedssammenslutning, hvori sagsøgeren deltager, havde afgivet som led i udbudsproceduren EuropAid/127843/D/SER/KOS om levering af tjenesteydelser til støtte for told- og skattemyndighederne i Kosovo.
- 2) Kommissionens beslutning af 26. november 2009 om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende den nævnte udbudsprocedure annulleres, for så vidt der herved i den udleverede version af evalueringsrapporten blev nægtet aktindsigt i de point, der blev tildelt af bedømmelsesudvalget og som fremgår af rapportens side 3-5.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Sagsøgerens begæring om bevisoptagelse tages ikke til følge.

- 5) Sviluppo Globale GEIE bærer sine egne omkostninger i hovedsagen og betaler tre fjerdedele af Kommissionens omkostninger i denne sag. Kommissionen bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger i hovedsagen.
- 6) Sviluppo Globale bærer samtlige omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-6/10 R.

(¹) EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens dom af 22. maj 2012 — Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen

(Sag T-300/10) (¹)

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende LIEN 97-2011-aftalen — delvist afslag på aktindsigt — fastlæggelse af genstanden for den oprindelige begæring — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — princippet om god forvaltningsskik — konkret og individuel undersøgelse — begrundelsespligt)

(2012/C 194/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Tyskland) (ved advokat H. Kaltenecker)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og T. Scharf, som befuldmægtigede, bistået af advokat R. van der Hout)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 29. april 2010 om at give sagsøgeren afslag på fuldstændig aktindsigt i LIEN 97-2011-aftalen

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 29. april 2010 annulleres, for så vidt som den indebærer et stiltiende afslag på aktindsigt i de dokumenter, som Kommissionen har fremlagt for Den Europæiske Ombudsmands medarbejder, ud over de dokumenter, som sidstnævnte har identificeret i sagsmapperne 1-4 i sagsakten vedrørende LIEN 97-2011-aftalen.
- 2) Kommissionens afgørelse af 29. april 2010 annulleres ligeledes, for så vidt som den udtrykkeligt giver afslag på aktindsigt i de dokumenter vedrørende LIEN 97-2011-aftalen, der er omhandlet i denne doms præmis 106, 134, 190 og 196.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler en ottendedel af Internationaler Hilfsfonds eV's omkostninger.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.

Rettens dom af 22. maj 2012 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-345/10) (¹)

(EUGFL — udviklingssektionen — nedsættelse af en finansiel støtte — støtteforanstaltninger til investeringer i landbrugsbedrifter — kontrollens effektivitet)

(2012/C 194/30)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Figueiredo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4255 af 29. juni 2010 om anvendelse af finansielle korrektioner på tilskud fra EUGFL, udviklingssektionen, tildelt det operationelle program CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Nationalt program, Målsætning 1) i henhold til foranstaltningen »Investeringer i landbrugsbedrifter«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 16. maj 2012 — Wohlfahrt mod KHIM — Ferrero (Kindertraum)

(Sag T-580/10) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Kindertraum — det ældre nationale ordmærke Kinder — relativ registreringshindring — bevis for brugen af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2012/C 194/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Harald Wohlfahrt (Rothenburg ob der Tauber, Tyskland) (først ved advokat N. Scholz-Recht, derefter ved advokat G. Hußlein-Stich og endelig ved advokat M. Loschelder)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved A. Pohlmann, derefter ved D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ferrero SpA (Alba, Italien) (ved advokaterne F. Jacobacci og L. Ghedina)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. oktober 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 815/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ferrero SpA og Harald Wohlfahrt

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Harald Wohlfahrt betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 63 af 26.2.2011.

Rettens dom af 15. maj 2012 — Nijs mod Revisionsretten

(Sag T-184/11 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — disciplinærordning — disciplinærsag — fjernelse fra tjenesten med bevarelse af retten til alderspension — vedtægtens artikel 22a og 22b — krav om præcisering af appellen — nyt anbringende — effektiv domstolsbeskyttelse — artikel 47 i charteret om grundlæggende rettigheder — ingen forpligtelse til af egen drift at fremføre et anbringende om tilsidesættelse af en rimelig frist)

(2012/C 194/32)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved advokaterne F. Rollinger og P.-F. Onimus)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for Den Europæiske Union (ved T. Kennedy, J. Vermer og K. Zavřelová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 13. januar 2011 i sag F-77/09, Nijs mod Revisionsretten (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bart Nijs bærer sine egne omkostninger og betaler Revisionsretten for Den Europæiske Unions omkostninger i forbindelse med appelsagen.

(¹) EUT C 179 af 18.6.2011.

Rettens dom af 15. maj 2012 — Ewald mod KHIM — Kin Cosmetics (Keen)

(Sag T-280/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket Keen — EF-figurmærket KIN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 194/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rita Ewald (Frauenwald, Tyskland) (ved advokat S. Reinhardt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Kin Cosmetics, SA (Sant Feliu de Guixols, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. marts 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1383/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Kin Cosmetics SA og Rita Ewald

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Rita Ewald betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Sag anlagt den 30. marts 2012 — Comsa mod KHIM — COMSA (COMSA)

(Sag T-144/12)

(2012/C 194/34)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Comsa, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat M. Aznar Alonso)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Constructora de obras municipales, SA (COMSA) (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Der gives medhold i sagen, og det fastslås, at punkt 2, 3 og 5 i afgørelse truffet den 10. januar 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 518/2011-2 og R 795/2011-2) ikke er forenelige med Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (nu forordning (EF) nr. 207/2009).
- Harmoniseringskontoret og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Constructora de obras municipales, SA (COMSA)

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »COMSA« for varer og tjenesteydelser i klasse 19, 35, 36, 37, 39 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 091 051

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Comsa, SA

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Firmanavnet »COMSA S.A.« og det ikke registrerede varemærke »COMSA«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget delvist til følge

Appellkammerets afgørelse: Sagsøgerens klage delvist taget til følge og sagsøgtes klage delvist taget til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. april 2012 — Investrónica mod KHIM — Olympus Imaging (MICRO)

(Sag T-149/12)

(2012/C 194/35)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Investrónica, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Seijo Veiguela og J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Olympus Imaging Corp. (Tokyo, Japan)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 31. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre

Marked (Varemærker og Design) (sag R 347/2011-4), annulleres, og det fastslås, at EF-varemærkeansøgerens klage for Harmoniseringskontoret skulle have været afslået og at indsigelsesafdelingens afgørelse om fuldstændigt afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 7 014 392 »MICRO« (sammensat varemærke) skulle have været stadfæstet i henhold til varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

- Harmoniseringskontoret og i givet fald Olympus Imaging Corp. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Olympus Imaging Corporation

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »MICRO« i farverne hvid og sort for varer i klasse 9 (varemærkeansøgning nr. 7 014 392)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Investrónica, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske figurmærke »micro« i farverne lyseblå og mørkeblå for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42 (varemærke nr. 2736947)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge og afslag på registrering af det ansøgte varemærke

Appellkammerets afgørelse: Medhold i klagen og ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse om afslag på registrering af det ansøgte varemærke

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet der er risiko for forveksling mellem de omtvistede tegn.

Sag anlagt den 4. april 2012 — Pri mod KHIM — Belgravia Investment Group (PRONOKAL)

(Sag T-159/12)

(2012/C 194/36)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Pri SA (Clémency, Luxembourg) (ved advokaterne C. Marí Aguilar og F.J. Márquez Martín)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Belgravia Investment Group Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. december 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 311/2011-2), hvorved der blev givet afslag på den klage, der var blevet indgivet af Pri SA, og ansøgningen om registrering af EF-varemærke nr. 5744099 »PRONOKAL« i klasse 5, 29, 30 og 32, som BELGRAVIA er indehaver af, delvist blev imødekommet, annulleres, og der gives fuldstændigt afslag på registrering af BELGRAVIA's EF-varemærke nr. 5744099 »PRONOKAL« i klasse 5, 29, 30 og 32, idet Pri SA's rettigheder tilsidesættes.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald Belgravia Investment Group Ltd tilpligtes at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med procesreglementets artikel 87, stk. 2 og 3.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Belgravia Investment Group Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »PRONOKAL« for varer i klasse 5, 29, 30 og 32 — EF-varemærkeansøgning nr. 5744099

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Pri SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke: Det spanske ordmærke og handelsnavn »PRONOKAL« for varer i klasse 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist forkastet og ansøgningen om registrering af det ansøgte varemærke delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 11. april 2012 — Free mod KHIM — Conradi + Kaiser (FreeLounge)

(Sag T-161/12)

(2012/C 194/37)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Free (Paris, Frankrig) (ved advokat Y. Coursin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Conradi + Kaiser GmbH (Kleinmaischeid, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. januar 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 437/2011-2) annulleres delvist.
- Det fastslås, at ansøgningen om registrering af det anfægtede mærke skal afslås i sin helhed i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Conradi + Kaiser GmbH tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med sagens behandling både for Retten og ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Conradi + Kaiser GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FreeLounge« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35 og 41 — registreringsansøgning nr. 8442832

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Free

De påberåbte varemærker eller tegn: Det franske figurmærke »free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX« nr. 99785839 for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 38; det franske ordmærke »FREE« nr. 1734391 for tjenesteydelser i klasse 38; selskabsnavnet »FREE«, der anvendes erhvervsmæssigt i Frankrig; domænenavnet »FREE.FR«, der anvendes erhvervsmæssigt

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Delvis annullation af den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 10. april 2012 — Bolívar Cerezo mod KHIM — Renovalia Energy (RENOVALIA)

(Sag T-166/12)

(2012/C 194/38)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Juan Bolívar Cerezo (Granada, Spanien) (ved advokat I. M. Barroso Sánchez-Lafuente)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Renovalia Energy, SA (Villarobledo, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. januar 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 663/2011-1) annulleres, således at EF-varemærke nr. 8 631 814 »RENOVALIA« kan registreres for »Forsikringsvirksomhed, finansiel virksomhed, valutarisk virksomhed, ejendomsmæglervirksomhed« i klasse 36.
- Enhver part, der tager til genmæle over for dette søgsmål, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Juan Bolívar Cerezo

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »RENOVALIA« for varer og tjenesteydelser i klasse 11, 25, 35, 36, 37 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 631 814

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Renovalia Energy, SA

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: De spanske ordmærker »RENOVA ENERGY« og »RENOVAENERGY« og firmanavnet »RENOVALIA« for tjenesteydelser i klasse 36

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Der vil opstå risiko for forveksling mellem sagsøgerens ældre spanske varemærke nr. 2 715 975 »RENOVALIA« og de i indsigelsessagen påberåbte spanske varemærker, og der vil blive anlagt en ugyldighedssag ved en kompetent spansk domstol til prøvelse af de i indsigelsessagen påberåbte spanske varemærker, hvilket vil medføre, at disse varemærker ikke længere gyldigt kan gøres gældende til støtte for indsigelsen mod registreringen af det ansøgte EF-varemærke.

Sag anlagt den 10. april 2012 — Beyond Retro mod KHIM — S&K Garments (BEYOND VINTAGE)

(Sag T-170/12)

(2012/C 194/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Beyond Retro Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: S&K Garments, Inc. (New York, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 31. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 493/2011-4 og R 548/2011-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: S&K Garments, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: International registrering af ordmærket »BEYOND VINTAGE« for varer og tjenesteydelser i klasse 14, 18 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. W 994046

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Beyond Retro Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 5629035 af ordmærket »BEYOND RETRO« for varer og tjenesteydelser i klasse 25 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget delvis til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på sagsøgerens klage i sag R 548/2011-4 og ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse i sag R 493/2011-4

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. april 2012 — Brauerei Beck mod KHIM — Aldi (Be Light)

(Sag T-172/12)

(2012/C 194/40)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Brauerei Beck GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt og V. Töbelmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. januar 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2258/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at bære sine egne omkostninger, for så vidt som selskabet intervenserer i sagen for Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Aldi GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Be Light« for varer i klasse 29, 30 og 32 — EF-varemærkeansøgning nr. 7165351

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Brauerei Beck GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke: EF-varemærkeansøgning nr. 135285 for ordmærket »BECK'S« for varer i klasse 32

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de anfægtede varer i klasse 32 og ansøgningen om det anfægtede varemærke tilladt fremmet for de øvrige varer

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingen afgørelse annulleret

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. april 2012 — Breyer mod Kommissionen

(Sag T-188/12)

(2012/C 194/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Patrick Breyer (Wald-Michelbach, Tyskland) (ved advokat M. Starostik)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 16. marts 2012 vedrørende sagsnr. Ares(2012)313186 annulleres.
- Kommissionens beslutning af 3. april 2012 vedrørende sagsnr. Ares(2012)399467 annulleres, for så vidt der herved blev givet afslag på aktindsigt i Østrigs skriftlige indlæg i sag C-189/09.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført følgende anbringender vedrørende Kommissionens beslutning af 16. marts 2012:

- 1) Første anbringende: Fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ (Beskyttelse af juridisk rådgivning)

— Sagsøgeren har gjort gældende, at det ikke berører beskyttelsen af den juridiske rådgivning at offentliggøre den juridiske udtalelse Ares(2010)828204, som er afgivet af Kommissionens Juridiske Tjeneste, og hvori det drøftes, om direktiv 2006/24/EF ⁽²⁾ kan ændres, således at det overlades til Den Europæiske Unions medlemsstater at beslutte, om telekommunikationsdata om samtlige borgere skal kunne »lagres« uden, at der foreligger nogen form for mistanke eller det hypotetisk set er nødvendigt.

— Under alle omstændigheder vejer hensynet til den offentlige interesse tungere end kendskabet til udtalelsen.

- 2) Andet anbringende: Fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 (Beskyttelse af beslutningsprocessen)

— Sagsøgeren har gjort gældende, at beskyttelsen af Kommissionens beslutningsproces ikke berøres af, at den ovennævnte juridiske udtalelse fra Kommissionens Juridiske Tjeneste offentliggøres.

— Under alle omstændigheder vejer hensynet til den offentlige interesse tungere end kendskabet til udtalelsen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren for så vidt angår Kommissionens beslutning af 3. april 2012 gjort gældende, at artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 er anvendt fejlagtigt. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at i modsætning til Kommissionens opfattelse er skriftlige indlæg, som en medlemsstat (her: Østrig), har indgivet til Den Europæiske Unions Domstol (her: sag C-189/09), og som Kommissionen i sin egenskab af part i sagen har modtaget kopi af, omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15.3.2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105, s. 54).

Sag anlagt den 25. april 2012 — Tomana m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-190/12)

(2012/C 194/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Johannes Tomana (Harare, Zimbabwe), Titus Mehliwa Johna Abu Basutu (Harare), Happyton Mabhuva Bonyongwe (Harare), Flora Buka (Harare), Wayne Bvudzijena (Harare), David Chapfika (Harare), George Charamba (Harare), Faber Edmund Chidarikire (Harare), Tinaye Chigudu (Harare), Aeneas Soko Chigwedere (Harare), Phineas Chihota (Harare), Augustine Chihuri (Harare), Patrick Anthony Chinamasa (Harare), Edward Takaruza Chindori-Chininga (Harare), Joseph Chinotimba (Harare), Tongesai Shadreck Chipanga (Harare), Augustine Chipwere (Harare), Constantine Chiwenga (Harare), Ignatius Morgan Chiminya Chombo (Harare), Martin Dinha (Harare), Nicholas Tasunungurwa Goche (Harare), Gideon Gono (Harare), Cephas T. Gurira (Harare), Stephen Gwekwerere (Harare), Newton Kachepa (Harare), Mike Tichafa Karakadzai (Harare), Saviour Kasukuwere (Harare), Jawet Kazangarare (Harare), Sibangumuzi Khumalo (Harare), Nolbert Kunonga (Harare), Martin Kwainona (Harare), R. Kwenda (Harare), Andrew Langa (Harare), Musarashana Mabunda (Harare), Jason Max Kokera Machaya (Harare), Joseph Mtakwese Made (Harare), Edna Madzongwe (Harare), Shuvai Ben Mahofa (Harare), Titus Maluleke (Harare), Paul Munyaradzi Mangwana (Harare), Reuben Marumahoko (Harare), G. Mashava (Harare), Angeline Masuku (Harare), Cain Ginyilitshe Ndobazekhaya Mathema (Harare), Thokozile Mathuthu (Harare), Innocent Tonderai Matibiri (Harare), Joel Biggie Matiza (Harare), Brighton Matonga (Harare), Cairo Mhandu (Harare), Fidellis Mhonda (Harare), Amos Bernard Midzi (Harare), Emmerson Dambudzo Mnangagwa (Harare), Kembo Campbell Dugishi Mohadi (Harare), Gilbert Moyo (Harare), Jonathan Nathaniel Moyo (Harare), Sibusio Bussie Moyo (Harare), Simon Khaya Moyo (Harare), S. Mpabanga (Harare), Obert Moses Mpofu (Harare), Cephas George Msipa (Harare), Henry Muchena (Harare), Olivia Nyembesi Muchena (Harare), Oppah Chamu Zvipange Muchinguri (Harare), C. Muchono (Harare), Tobaiwa Mudede (Harare), Isack Stanislaus Goreraivo Mudenge (Harare), Columbus Mudonhi (Harare), Bothwell Mugariri (Harare), Joyce Teurai Ropa Mujuru (Harare), Isaac Mumba (Harare), Simbarashe Simbanenduku Mumbengegwi (Harare), Herbert Muchemwa Murerwa (Harare), Munyaradzi Musariri (Harare), Christopher Chindoti Mushohwe (Harare), Didymus Noel Edwin Mutasa (Harare), Munacho Thomas Alvar Mutezo (Harare), Ambros Mutinhiri (Harare), S. Mutsvunguma (Harare), Walter Mzembi (Harare), Morgan S. Mzilikazi (Harare), Sylvester Nguni (Harare), Francis Chenayimoyo Dunstan Nhema (Harare), John Landa Nkomo (Harare), Michael Reuben Nyambuya (Harare), Magadzire Hubert Nyanhongo (Harare), Douglas Nyikayaramba (Harare), Sithembiso Gile Glad Nyoni (Harare), David Pagwese Parirenyatwa (Harare), Dani Rangwani (Harare), Engelbert Abel Rugeje (Harare), Victor Tapiwe Chashe Rungani (Harare), Richard Ruwodo (Harare), Stanley Urayayi Sakupwanya (Harare), Tendai Savanhu (Harare), Sydney Tigere Sekeramayi (Harare), Lovemore Sekeramayi (Harare), Webster Kotiwani Shamu (Harare), Nathan Marwirakuwa Shamuyarira (Harare), Perence Samson Chikerema Shiri (Harare), Etherton Shungu (Harare), Chris Sibanda (Harare), Jabulani Sibanda (Harare), Misheck Julius Mpande Sibanda (Harare), Phillip Valerio Sibanda (Harare), David Sigauke

(Harare), Absolom Sikosana (Harare), Nathaniel Charles Tarumbwa (Harare), Edmore Veterai (Harare), Patrick Zhuwao (Harare), Paradzai Willings Zimondi (Harare), Cold Comfort Farm Cooperative Trust (Harare), Comoil (Private) Ltd (Harare), Divine Homes (Private) Ltd (Harare), Famba Safaris (Private) Ltd (Harare), Jongwe Printing and Publishing Company (Private) Ltd (Harare), M & S Syndicate (Private) Ltd (Harare), Osleg (Private) Ltd (Harare), Swift Investments (Private) Ltd (Harare), Zidco Holdings (Private) Ltd (Harare), Zimbabwe Defence Industries (Private) Ltd (Harare) og Zimbabwe Mining Development Corp. (Harare) (ved D. Vaughan, QC (Queen's Counsel), samt barristers M. Lester og R. Lööf, og solicitor M. O'Kane)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets afgørelse 2012/97/FUSP af 17. februar 2012 om ændring af afgørelse 2011/101/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 47, s. 50) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 151/2012 af 21. februar 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 49, s. 2) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/124/FUSP af 27. februar 2012 om gennemførelse af afgørelse 2011/101/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 54, s. 20) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om, at de sagsøgte har optaget enkeltpersoner og enheder uden et egnet retsgrundlag herfor. Hverken Rådet eller Kommissionen er beføjet til at pålægge ikke-statslige aktører i Zimbabwe restriktive foranstaltninger alene på grundlag af udokumenterede beskyldninger om kriminell adfærd i Zimbabwe. De udokumenterede beskyldninger vedrører i mange tilfælde forhold, som skulle have fundet sted, allerede inden den nationale samlingsregering blev dannet. Institutionerne har overskredet deres begrænsede beføjelse på det strafferetlige område, og de omhandlede foranstaltninger er uhensigtsmæssige eller uforholdsmæssige i forhold til ethvert lovligt mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- 2) Andet anbringende om, at de sagsøgte har begået en åbenbar fejl ved at anse kriteriet i de anfægtede foranstaltninger for optagelse på listen for opfyldt, idet:

- de sagsøgte ikke var retligt beføjet til at optage sagsøgerne alene på grundlag af påstande om, at de er ZANU-PF-medlemmer af Zimbabwes regering eller personer, der har forbindelse med sådanne personer, og
 - de sagsøgte ikke var retligt beføjet at optage sagsøgerne på grundlag af vage, uunderbyggede beskyldninger om retsstridige handlinger, der påstås at have fundet sted tidligere, i mange tilfælde inden samlingsregeringen blev dannet.
- 3) Tredje anbringende om, at de sagsøgte ikke har givet en passende og tilstrækkelig begrundelse for at lade enkeltpersoner og enheder være omfattet af de anfægtede foranstaltninger.
 - 4) Fjerde anbringende om, at de sagsøgte ikke har sikret sagsøgernes ret til forsvar og effektiv domstolsbeskyttelse, idet
 - de sagsøgte ikke fremlagde nærmere oplysninger eller beviser til støtte for deres vage påstande om alvorlige retsstridige handlinger, og
 - de sagsøgte ikke gav sagsøgerne lejlighed til at fremsætte bemærkninger til sagen og beviserne imod dem.
 - 5) Femte anbringende om, at de sagsøgte ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder deres ret til beskyttelse af deres ejendomsret, forretning, omdømme, og privat- og familieliv.

Sag anlagt den 2. maj 2012 — PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-192/12)

(2012/C 194/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat J. Rutteman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse af 9. marts 2012, hvorved en anmodning fremsat af sagsøgeren om intern prøvelse blev afvist, er i strid med forordning (EF) nr. 1367/2006/EF⁽¹⁾ og konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet («Århuskonventionen»).
- Kommissionens afgørelse af 9. marts 2012 annulleres.

- Kommissionen tilpligtes ikke desto mindre at vurdere substansen i anmodningen om intern prøvelse inden for en periode, der fastsættes af Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved at konstatere, at sagsøgeren ikke har overholdt betingelserne fastsat i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1367/2006, idet Pesticide Action Network Europe allerede havde eksisteret i mere end to år, da det indgav anmodningen om intern prøvelse.
- 2) Andet anbringende hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved at fastslå, at gennemførelsesforordning (EU) nr. 1143/2011⁽²⁾ ikke kan anses for en forvaltningsakt som omhandlet i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006, som defineret i forordningens artikel 2, stk. 1, litra g), idet afgørelsen om at godkende prochloraz er tilstrækkelig individuel i dens virkning og indhold til at udgøre en forvaltningsakt i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1143/2011 af 10.11.2011 om godkendelse af aktivstoffet prochloraz, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 og Kommissionens beslutning 2008/934/EF (EUT L 293, s. 26).

Sag anlagt den 8. maj 2012 — MIP Metro mod KHIM — Holsten-Brauerei (H)

(Sag T-193/12)

(2012/C 194/44)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Holsten-Brauerei AG (Hamburg, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. februar 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2340/2010-1) annulleres, for så vidt der deri blev givet medhold i den indsigelse, der var blevet rejst mod en udvidelse af beskyttelsen af den internationale registrering nr. 984 017, på grund af uforenelighed med artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordning (EF) nr. 40/94.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: International registrering med virkning i Den Europæiske Union af et figurmærke, der gengiver et skjold med bogstavet »H« for varer i klasse 32 — nr. 984017

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Holsten-Brauerei AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tysk figurmærke, der gengiver en rytter til hest med et skjold med bogstavet »H« for varer i klasse 32

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 11. maj 2012 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 29. februar 2012 i sag F-3/11, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-207/12 P)

(2012/C 194/45)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede kendelse ophæves fuldt ud og uden undtagelser.
- Principalt: Appellantens påstande i første instans tages til følge.
- Indstævnte tilpligtes at erstatte appellanten de sagsomkostninger, som han har afholdt i appelsagen.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på, at den i en anden sammensætning træffer fornyet afgørelse vedrørende ovennævnte påstande.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af kendelse af 29. februar 2012, der blev afsagt i sag T-3/11, hvorved Personaleretten afviste et søgsmål, der var anlagt dels med påstand om annullation af Kommissionens godtgjorte afvisning af at indsætte et dokument i sagsmappen vedrørende hans ulykke, dels med påstand om, at Kommissionen tilpligtedes at betale ham 1 000 EUR i erstatning for den lidte skade.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende en fuldstændig mangel på begrundelse for at afvise sagen, også som følge af åbenbar forvirring, paradoksalitet, urigtig gengivelse og forvanskning af de faktiske omstændigheder, uimodsigelighed, ulogiskhed, unøjagtighed, irrationalitet, tilsidesættelse af forpligtelsen til logisk klarhed, manglende stillingtagen til et anbringende, som appellanten fremsatte under sagen, urigtig, fejlagtig, falsk og irrational fortolkning og anvendelse af
 - artikel 26 og 26a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union
 - de bestemmelser, der ligger til grund for begrebet anfægtelig retsakt (navnlig den appellerede kendelses præmis 30-47), og
 - bestemmelserne vedrørende behandling og adgang til egne personlige oplysninger, som en EU-institution ligger inde med.
- 2) Andet anbringende vedrørende den retsstridige karakter af førstinstansens fordeling af sagsomkostningerne (den appellerede kendelses præmis 47 og 48).

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 22. maj 2012 — AU mod Europa-Kommissionen

(Sag F-109/10) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — pensioner —
udtrædelsespenge)

(2012/C 194/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: AU (ved advokat R. Oehmen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Martin og B. Eggers,
som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afslag på at udbetale
udtrædelsespenge til sagsøgeren.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) AU bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissio-
nens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2011, s. 43.

Sag anlagt den 15. maj 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-54/12)

(2012/C 194/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne M. Condinanzi, D. Bono og C.A.
Chiorino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for den
almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/117/11 truffne afgø-

relse om ikke at give sagsøgeren adgang til nævnte udvælgelses-
prøves anden fase med den begrundelse, at hun ikke opfyldte de
i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte adgangsbetingel-
ser.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af den af EPSO's udvælgelseskomitées truffne
afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den anden
fase i den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/117/11
— Assistenten til varetagelse af sekretariatsfunktioner (AST
1) med den begrundelse, at hun angiveligt ikke opfylder de
adgangsbetingelser, der er fastsat i afsnit III i Meddelelse om
almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AST/117/11 og navnlig
fordi hun ikke er i besiddelse af et bevis for afsluttet videre-
gående uddannelse inden for sekretariatsfunktioner, eller
alternativt et eksamensbevis, som giver adgang til videre-
gående uddannelse efterfulgt af mindst tre års erhvervsferfa-
ring inden for sekretariatsfunktioner med arbejdsopgaver,
der har direkte tilknytning til varetagelsen af sekretærfunk-
tioner som beskrevet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

— Annullation af alle efterfølgende retsakter og, om fornødent,
af alle andre foranstaltninger, som udvælgelseskomitéen
trækker i forbindelse med udelukkelsen af sagsøgeren fra
den pågældende udvælgelsesprøve.

— Subsidiært: såfremt det ikke er muligt for sagsøgeren at
deltage i nævnte anden fase af udvælgelsesprøven tilpligtes
Kommissionen at betale sagsøgeren et beløb, som foreløbigt
og efter ret og billighed er fastsat til 10 000 EUR, i erstat-
ning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, samt i
erstatning for tab med hensyn til sagsøgerens karriere, med
tillæg af morarenter efter den lovbestemte sats med virkning
fra datoen for indgivelsen af søgsmålet.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostnin-
ger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 15. maj 2012 — Simões Dos Santos mod KHM

(Sag F-27/08) ⁽¹⁾

(2012/C 194/48)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes
af registeret, efter en mindelig bilæggelse af tvisten.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 21.6.2008, s. 25.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA